

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE
SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI

Dosar nr. 272/P/2010

Operator date nr. 4472

R E Z O L U Ț I E

23.11.2010

***Procuror Oana Camelia Dragomir - din cadrul Direcției
Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției;***

Examinând dosarul penal cu numărul de mai sus,

C O N S T A T:

Prin ordonanța nr. 1304/P/2008 din 29.09.2010 a Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru o serie de infracțiuni cuprinse în dosarul penal intitulat generic „procesul comunismului”, dosar format la nivelul Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin reunirea mai multor plângeri și a unor sesizări din oficiu ale magistraților militari.

Prin aceeași ordonanță s-a dispus disjungerea cauzei și declinarea competenței de soluționare în favoarea Direcției Naționale Anticorupție sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 din C.p. la care se face referire în plângerile ce au stat la baza formării dosarului menționat.

La data de 31.07.2006 numitul Roșca Ioan a formulat o plângere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare în care a sesizat numeroase infracțiuni împărțite, în funcție de perioada comiterii, în două categorii, intitulate generic „crime comise înainte de 1989” și „crime comise după 1989”.

În prima categorie au fost incluse o serie de infracțiuni săvârșite în timpul regimului comunist, în perioada cuprinsă între 1944 și 1989, respectiv infracțiuni contra păcii și omenirii, infracțiuni contra siguranței statului, infracțiuni contra vieții, integrității corporale și sănătății, infracțiuni contra libertății persoanei, infracțiuni contra patrimoniului și altele, pentru care s-a dispus neînceperea urmăririi penale de către organele competente, constatându-se că pentru unele dintre faptele sesizate nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor, unele nu sunt prevăzute de legea penală iar pentru altele a intervenit termenul de prescripție a răspunderii penale.

În a doua categorie sunt incluse fapte comise după 1989 de către „conducătorii instituțiilor regimului post-comunist: guvern, parlament, poliție, servicii de informații, justiție, procuratură, arhive, televiziune, presă – în frunte cu Ion Iliescu și Petre Roman”.

Se arată că persoanele susmenționate se fac vinovate de: „...blocarea justiției și a accesului la arhive, ascunderea adevărului și dezinformarea cetățenilor, amenințarea, insultarea și agresarea celor ce au încercat să declanșeze judecarea, folosirea pentru provocări și agresuni a

informatorilor..., protejarea unor criminali..., favorizarea îmbogățirii ilicite a responsabililor pentru vechile crime...”.

Se concluzionează că: *„Paralizarea justiției și favorizarea infractorilor a avut efecte deosebit de grave asupra evoluției României, compromițând șansa deschisă de Revoluția din 1989, conducând la un adevărat dezastru economic, social și moral”.*

După descrierea generică a faptelor sesizate incluse în categoria *„crime comise după 1989”* sunt enumerate încadrările juridice ale acestora, fiind menționată și infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 257 din C.p., fără a se arăta în ce constă concret această faptă și fără a se face referire la anumite persoane determinate care ar fi participat la săvârșirea acesteia.

În atare situație, apreciem că nu sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea valabilă a organelor de urmărire penală cu privire la infracțiunea susmenționată, întrucât nu este descrisă fapta care formează obiectul plângerii, nu sunt indicați făptuitorii și nici mijloacele de probă, cerințe care trebuie întrunite potrivit disp. art. 222 alin. 2 din C.p.p. și art. 223 alin. 2 din C.p.p. privind sesizarea organelor de urmărire penală prin plângere sau denunț.

Examinând descrierea cu caracter general făcută faptelor sesizate, constatăm că nu sunt referiri la comiterea unor fapte care să realizeze conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de influență, respectiv primirea sau pretinderea de bani sau alte foloase de către anumite persoane care au sau lasă să se creadă că au influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia din urmă.

În consecință, deși se face referire la infracțiunea de trafic de influență, nu este descrisă în mod concret fapta încadrată de autorul

plângerii în dispozițiile acestui text de lege. Încadrarea juridică este, de altfel, atributul exclusiv al organului de urmărire penală, obligația persoanei care sesizează comiterea unei infracțiuni fiind aceea de a descrie cât mai fidel situația de fapt.

În lipsa unei descrieri detaliate a situației de fapt, nu se poate examina pe fond comiterea infracțiunii de trafic de influență, pentru a se stabili dacă în speță sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia.

Singurele aspecte parțial identificabile din cuprinsul plângerii formulate cu privire la infracțiunea de trafic de influență sunt calitatea probabilă a făptuitorilor și data aproximativă a comiterii faptelor care se afirmă că ar constitui această infracțiune.

Astfel, din descrierea de ansamblu a situației de fapt cu privire la infracțiunile săvârșite după 1989 printre care se află și infracțiunea de trafic de influență ce face obiectul prezentei cauze, rezultă că autorii faptelor sunt mai multe persoane din cadrul instituțiilor post-comuniste, respectiv guvern, parlament, poliție, servicii de informații, justiție, procuratură, arhive, televiziune, presă, doi dintre autorii infracțiunilor fiind nominalizați în persoanele numiților Ion Iliescu și Petre Roman.

De asemenea, se poate stabili perioada aproximativă a comiterii infracțiunilor sesizate, între anii 1990-1992, cât s-a aflat la conducere Frontul Salvării Naționale, formațiunea politică instalată după desființarea regimului dictatorial comunist prin Revoluția din decembrie 1989.

Având în vedere data probabilă a comiterii infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 din C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 de către numiții Ion Iliescu și Petre Roman, precum și de alte persoane neidentificate până în prezent care la data presupusului trafic de influență făceau parte din structurile guvernului, parlamentului, poliției, serviciilor de informații, justiției și parchetelor, constatăm că s-a împlinit termenul de

prescripție a răspunderii penale prev. de art. 122 lit. c din C.p., astfel că în cauză nu se mai pot efectua cercetări în această privință, urmând a se dispune neînceperea urmăririi penale.

În baza dispozițiilor art. 228 raportat la art. 10 lit. g din Codul de procedură penală, cu aplic. art. 122 lit. c din C.p.,

D I S P U N:

1. Neînceperea urmăririi penale sub aspectul comiterii de către numiții Ion Iliescu și Petre Roman, precum și de către alte persoane neidentificate din cadrul Guvernului, Parlamentului, Poliției, Serviciilor de Informații, Justiției și Parchetului a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 din C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, întrucât a intervenit termenul de prescripție a răspunderii penale;

2. Cheltuielile judiciare în cuantum de 10 lei rămân în sarcina statului;

3. Soluția se comunică autorilor sesizării iar față de disp. art. 228 alin. 6 din C.p.p., apreciem că nu se impune comunicarea soluției numiților Ion Iliescu și Petre Roman, întrucât nu s-au efectuat acte premergătoare față de aceștia.

PROCUROR,

Oana Camelia Dragomir

